

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas

2010/2273(INI)

25.5.2011

NUOMONĖ

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto

pateikta Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui

dėl darbuotojų mobilumo Europos Sąjungoje skatinimo
(2010/2273(INI))

Nuomonės referentė: Vilija Blinkevičiūtė

PA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas ragina atsakingą Užimtumo ir socialinių reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 151 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 1991 m. spalio 14 d. Direktyvą Nr. 91/533/EEB dėl darbdavių įsipareigojimo pranešti darbuotojams apie jų sutartims ar darbo santykiams taikomas sąlygas¹,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 13 d. Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti. Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“ (COM(2011)0206), kuriame darbuotojų mobilumas yra viena iš dvylikos pagrindinių priemonių,
 - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos priimto Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto² I dalies g punktą, kuriame valstybės narės raginamos parengti ambicingas strategijas, kuriomis būtų skatinama darni teisėtų imigrantų integracija, ir konkrečias priemones, kuriomis būtų skatinamas kalbų mokymasis ir galimybė įsidarbinti,
- A. kadangi ES darbuotojų mobilumas turėtų būti skatinamas visoje Europos Sąjungoje siekiant patenkinti užimtumo poreikius,
- B. kadangi ES darbuotojai ieškodami darbo priimančiojoje valstybėje narėje gali patirti sunkumų ir problemų,
1. ragina valstybes nares ir Komisiją stiprinti ES politiką, kuri padėtų kovoti su tiesiogine ir netiesiogine diskriminacija (ypatingą dėmesį skiriant kovai su diskriminacija dėl etninės kilmės), ES darbuotojų migrantų eksploatavimu Europos Sąjungoje ir jų teisių pažeidimais dėl nepakankamo kalbų mokėjimo ir priimančiosios valstybės narės įstatymų, susijusių su jų įdarbinimu, nežinojimo;
 2. mano, kad darbuotojai migrantai turėtų sugebėti bendrauti viena iš oficialiųjų gyvenamosios valstybės narės kalbų, kad būtų galima šių darbuotojų integracija ir kad jų darbas galėtų būti kuo našesnis, taip pat teigia, kad valstybės narės turėtų turėti teisę nustatyti kalbos įgūdžių reikalavimus tam tikrus specialistų ir techninius darbus dirbantiems asmenims; taigi mano, kad darbuotojam migrantams turėtų būti suteikta galimybė nemokamai mokytis gyvenamosios valstybės narės kalbų; vis dėlto apgailestauja dėl valstybių narių politikos, kuria siekiama apriboti ES darbuotojų galimybę gauti socialinį draudimą arba socialines paslaugas, nustatant sąlygas, pagal kurias reikalaujama mokėti gyvenamosios valstybės narės kalbą;
 3. ragina Komisiją ir valstybes nares kovoti su ksenofobija kuriant integracijos ir informacijos teikimo priemones ir skatinti supratimą, kultūrinę įvairovę bei pagarbą mobiliuosius darbuotojus priimančiose valstybėse narėse;

¹ OL L 288, 1991 10 18, p. 32.

² Tarybos dok. 13440/08.

4. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės įgyvendintų Direktyvą 2004/38/EB be jokios diskriminacijos, įskaitant diskriminaciją dėl seksualinės orientacijos; primena Komisijai ankstesnius raginimus užtikrinti judėjimo laisvę visiems ES piliečiams ir jų šeimos nariams, tiek įregistravusiems partnerystę, tiek susituokusiems, nepaisant jų seksualinės orientacijos;
5. ragina valstybės nares visiškai įgyvendinti 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje¹ ir palankiai vertina Komisijos rengiamą iniciatyvą siekiant pagerinti ir paspartinti jos perkėlimą, įgyvendinimą bei vykdymą;
6. mano, kad veiksmingai skatinti mobilumą galima tik iš esmės pagerinus valstybių narių solidarumą ir bendrą jų atsakomybę ir parengus aiškų reguliavimo pagrindą, kuriuo būtų reglamentuojama teisėta migracija;
7. pabrėžia, kad darbuotojų mobilumas gali būti labai naudinga priemonė skatinant MVĮ, kurios sukuria 67,1 proc. visų darbo vietų ES, konkurencingumą;
8. ragina Komisiją ir valstybės nares aktyviai aiškinti ES piliečiams galimybes, kurias suteikia darbuotojų judėjimo laisvė, ir supažindinti juos su Europos darbo rinkos privalumais;
9. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių Europos Sąjungos laimėjimų – sukurta vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje ES ir trečiųjų šalių piliečiai gali laisvai judėti ir dirbti;
10. ragina valstybės nares peržiūrėti savo pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis reglamentuojama galimybė patekti į šių šalių darbo rinkas, nes tai ilgainiui gali turėti neigiamą poveikį pagrindinėms vertybėms, įtvirtintoms ES sutartyse, tokioms kaip judėjimo laisvė, nediskriminavimas ir solidarumas bei lygios teisės; palankiai vertina neseniai kai kurių valstybių narių priimtą sprendimą visiškai atverti savo darbo rinkas kai kurioms valstybėms narėms, įstojusioms į ES 2004 m., ir nepritaria kitų valstybių narių siūlomiems teisės aktams, kuriais ketinama sumenkinti darbuotojų iš valstybių narių, įstojusių į ES 2004 m. ir 2007 m., teises; ragina Komisiją ištirti, ar tokia politika nepažeidžia ES teisės;
11. primygtinai ragina valstybės nares užtikrinti, kad 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje² būtų tinkamai perkelta ir įgyvendinta, siekiant įtvirtinti ir supaprastinti teisę laisvai judėti ir gyventi visiems Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams; ragina Komisiją atidžiai stebėti šios direktyvos įgyvendinimą;
12. pabrėžia, kad darbo apribojimai trukdo veikti vidaus rinkai ir kad ekonomikos krizė parodė, jog būtina skatinti laisvą darbuotojų judėjimą, kuris pagrįstas savireguliacija, suteikia lankstumo ir mažina nedeklaruojamą darbą bei natūralų nedarbo lygį;

¹ OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

² OL L 158, 2004 4 30, p. 77.

13. pakartoja, kad valstybės narės, norėdamos išvengti prieštaravimų ES vidaus rinkoje, įdarbindamos asmenis privalo teikti pirmenybę Europos Sąjungos piliečiams ir gali teikti pirmenybę trečiųjų šalių piliečiams, kurie kreipiasi dėl itin aukštos kvalifikacijos darbo, kaip nustatyta 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyvoje 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą¹; pabrėžia, jog svarbu atmesti paraiškas gauti ES mėlynąją kortelę dirbti tokiuose darbo rinkos sektoriuose, kuriuose taikant pereinamojo laikotarpio taisyklės ribojamos darbuotojų iš kitų valstybių narių galimybės įsidarbinti;
14. pabrėžia, kad ES teise grindžiamą darbuotojų mobilumo skatinimą turi papildyti ES teisės nuostatos, pagal kurias darbuotojams migrantams užtikrinamos sąžiningos darbo sąlygos ir lygios teisės, taip pat numatomos veiksmingos sankcijos, teisių gynimo priemonės ir žalos atlyginimo mechanizmai tais atvejais, kai pažeidžiamos darbuotojų teisės, ir minėtos nuostatos būtų priemonės, skirtos darbuotojų nelygybei ES mažinti; pripažįsta, kad tokiais atvejais kitoje šalyje dirbantiems pasienio gyventojams turėtų būti užtikrinama derama teisinė pagalba;
15. pabrėžia, kad darbuotojų teises galima užtikrinti tik tuomet, jei ES migrantai priimančiojoje valstybėje narėje dirba legalų mokamą darbą;
16. laikosi nuomonės, kad darbuotojų mobilumas Europos Sąjungoje yra būtinas siekiant atgaivinti ekonomiką ir pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslus; taigi primygtinai ragina tas valstybes nares, kurios vis dar taiko darbo rinkos apribojimus Rumunijos ir Bulgarijos piliečiams, panaikinti juos iki 2011 m. pabaigos, laikantis Stojimo sutartyje nustatyto termino;
17. ragina kompetentingas nacionalines įstaigas glaudžiau ir veiksmingiau bendradarbiauti tikrinant darbo sutarčių atitiktį nacionaliniams ir ES teisės aktams; pabrėžia, kad reikia užtikrinti valstybių narių tarpusavio pagalbą ir keitimąsi informacija pažeidimų atvejais; prašo Komisijos prižiūrėti šį procesą;
18. ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų įgyvendinant Direktyvą 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties sąlygas arba darbo santykių sąlygas, įskaitant visas atitinkamas nuostatas, susijusias su įdarbinimu priimančiojoje valstybėje narėje;
19. pažymi, kad ES darbuotojai migrantai gali nežinoti savo teisių, susijusių su socialinių, švietimo ir sveikatos paslaugų teikimu priimančiojoje šalyje, taigi ragina valstybes nares ir Komisiją išsamiau informuoti apie atitinkamas teises, galimybes ir priemones, susijusias su laisvu judėjimu, mobiliuosius darbuotojus, jų šeimų narius ir visus suinteresuotuosius asmenis, pateikiant informaciją ir plačiai visuomenei, ir kiekvienam darbuotojui atskirai;
20. ragina Komisiją stiprinti dabartinį diplomų ir profesinės kvalifikacijos pripažinimo teisinį pagrindą;
21. ragina Komisiją pasinaudoti tinklu EURES ir kitomis ES priemonėmis, kuriomis teikiamos rekomendacijos ir padedama įdarbinti bei ieškoti darbuotojų, siekiant pateikti

¹ OL L 155, 2009 6 18, p. 17.

lengviau prieinamą ir skaidrią informaciją, susijusią su darbuotojų migrantų šeimos narių teisėmis, ypač teise dirbti, socialinėmis teisėmis ir jų vaikų teise mokytis priimančiojoje valstybėje narėje;

22. pabrėžia, kad padidėjus darbuotojų mobilumui reikalingas aktyvus socialinių partnerių, ypač profsąjungų, dalyvavimas siekiant suteikti atitinkamiems darbuotojams, ypač laikinai dirbantiems užsienyje, adekvačią ir veiksmingą informaciją, pagalbą ir socialinių bei darbo teisių apsaugą;
23. ragina valstybes nares griežčiau kontroliuoti įdarbinimo agentūrų darbą ir kovoti su ES darbuotojų migrantų išnaudojimu Europos Sąjungoje, siekiant užtikrinti, kad būtų gerbiamos šių darbuotojų migrantų teisės;
24. ragina Komisiją persvarstyti 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje¹, siekiant atsižvelgti į šioje Europos Parlamento rezoliucijoje pateiktus pasiūlymus;
25. ragina ES, valstybes nares ir trečiąsias šalis geriau bendradarbiauti kuriant sėkmingą, sąžiningą ir skaidrią ES imigracijos ir migracijos ES viduje politiką darbuotojams trečiųjų šalių piliečiams, grindžiamą solidarumu su trečiosiomis šalimis ir ES darbo rinkos poreikiais, atsižvelgiant į dabartinius demografinius iššūkius ir ekonomikos vystymosi perspektyvas;
26. pažymi, kad ES piliečiai, dirbantys kitoje valstybėje narėje, praėjus tam tikram laikotarpiui gali netekti teisės balsuoti nacionaliniuose rinkimuose; mano, kad Komisija turėtų iš naujo svarstyti šią padėtį kartu su valstybėmis narėmis ir kad reikėtų geriau informuoti apie teisę būti renkamam ir balsuoti tiek vietos, tiek Europos rinkimuose;
27. mano, kad valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ES mobiliųjų darbuotojų vaikai nepatirtų sunkumų, susijusių su jų tautybe ar pilietybe, dėl to, kad jų tėvai nutarė dirbti svetur, ir kad reikėtų deramai iširti konkrečius mobiliųjų darbuotojų vaikų poreikius, siekiant užtikrinti veiksmingas politines priemones.

¹ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.5.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 40 -: 4 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Jan Philipp Albrecht, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghesio, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeyns, Carlos Coelho, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, H�el�ene Flautre, Kinga G�al, Kinga G�oncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, L�ivia J�ar�oka, Teresa Jim�enez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando L�opez Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, V�eronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero L�opez, Csaba S�ogor, Rui Tavares, Wim van de Camp, Dani�el van der Stoep, Axel Voss, Manfred Weber, Tatjana �danoka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Mara Bizzotto, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Marian-Jean Marinescu, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Marie-Christine Vergiat
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Knut Fleckenstein